

Prima instanță - Judecătoria Criuleni, sediul Central (jud. : A. Cazacliu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎN C H E I E R E

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat Curmei Gheorghe, reprezentat de
avocatul Botezatu Gheorghe,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Curmei Gheorghe
împotriva lui Pantea Ion cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, prin care s-a
respins apelul declarat Curmei Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoria Criuleni,
sediul Central din 17 septembrie 2018,

c o n s t a t ă :

La 19 ianuarie 2018, Curmei Gheorghe s-a adresat în instanță cu cerere de chemare
în judecată împotriva lui Pantea Ion cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, a menționat că, la 12 aprilie 2016, fiind
la volanul automobilului de model Opel Zafira, cu numărul de înmatriculare ST BA 674, a
fost tamponat de autocamionul de model Renault Premium, cu numărul de înmatriculare
QZI 287, condus de Pantea Ion.

Reclamantul a indicat că, Pantea Ion și-a recunoscut vina în producerea accidentului,
ulterior însă a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție.
Prin hotărârea Judecătoria Orhei din 12 septembrie 2016, menținută prin decizia Curții de
Apel Chișinău din 20 decembrie 2016, contestația a fost respinsă.

Curmei Gheorghe a reiterat că, prin producerea accidentului de circulație, i-a fost
pusă în pericol viața și sănătatea, astfel suportând un stres enorm și șoc.

Cu toate acestea, Pantea Ion a contestat procesul-verbal cu privire la contravenție,
prin ce a tergiversat soluționarea situației și a cauzat suportarea cheltuielilor de asistență
juridică în procesul contravențional în mărime de 9500 lei.

Solicită Curmei Gheorghe repararea prejudiciului material compus din cheltuielile
de asistență juridică, în quantum de 9500 lei, suportate în procesul contravențional,
repararea prejudiciului moral cauzat prin contravenție prin încasarea unui echivalent
bănesc în quantum de 20 000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată suportate în
prezenta cauză, compuse din taxa de stat în quantum de 385 lei și cheltuielile de asistență
juridică în quantum de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul Central din 17 septembrie 2018 cererea de chemare în judecată depusă de Curmei Gheorghe, a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Pantea Ion în beneficiul lui Curmei Gheorghe suma de 7000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material și suma de 5000 lei cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral, precum și cheltuielile de achitare a taxei de stat în cuantum de 385 lei. În rest, pretențiile reclamantului au fost respinse ca neîntemeiate.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, în urma acțiunilor nelegitime a lui Pantea Ion, lui Curmei Gheorghe i-a fost cauzat un prejudiciu material, confirmat prin bonurile de plată și prejudiciu moral. Suma de 5000 de lei instanța a considerat-o rezonabilă pentru suferințele suportate de Curmei Gheorghe în urma producerii accidentului rutier.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond la 15 octombrie 2018, Curmei Gheorghe a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Criuleni, sediul Central din 17 septembrie 2018, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019, s-a respins apelul declarat de Curmei Gheorghe s-a menținut hotărârea Judecătorei Criuleni, sediul Central din 17 septembrie 2018

La 31 decembrie 2019, Curmei Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2019 și a hotărârii Judecătorei Criuleni, sediul Central din 17 septembrie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii instanțelor ierarhic inferioare în partea respingerii pretențiilor și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, instanța greșit a încasat doar suma de 7000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, deoarece la materialele dosarului sunt acte care confirmă cheltuielii de asistență juridică în sumă de 9000 de lei, care au fost reale necesare și rezonabile.

Astfel, în opina recurentului decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea respingerii parțiale a solicitărilor de încasare a prejudiciului material și moral și integrală a cheltuielilor de asistență juridică suportate de recurent este neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța menționează că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 12 noiembrie 2019.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 31 decembrie 2019, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 21 ianuarie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului copia recursului, informând despre necesitatea depunerii referinței, fiind recepționat de către Pantea Ion la 23 ianuarie 2020

potrivit avizului de recepție (f. d. 147)

Până la data examinării recursului, intimatul nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmers c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată

existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Curmei Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Curmei Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru